

[Aase Olesen]

sen, og det kan vi arbejde med i udvalget. Jeg går ud fra, at man specielt vælger folk, som har tilknytning til og forståelse for regnskabsområdet og ligningsområdet inden for de pågældende erhverv. Så langt, så godt, men jeg kan altså ikke se, at begrundelsen for at tage yderligere lønmodtagere ind end dem, man har, skulle være særlig væsentlig.

Ministeren beder om, at dette lovforslag bliver udsat, indtil han får tid til at ændre loven om Landsskatteretten. Dertil vil jeg sige, at det kommer an på, hvornår det sker. Jeg går ud fra, at ministeren på et eller andet tidspunkt er nødt til at udnævne folk i stedet for dem, der er trådt ud af de to instanser, og det kan man vel ikke vente med i al evighed. Men det kan vi formentlig få opklaret under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Ja, jeg kan bekræfte over for fru Aase Olesen, at jeg, siden jeg forlod skolen, har været lønmodtager indtil nu.

Glistrup (FP):

Også i denne sag ligger Fremskridtspartiet meget, meget, meget tæt på Det Radikale Venstre, så vi nærmest sidder lårene af hinanden. Derfor må mine bemærkninger desværre stort set blive et supplement til det, min lærveninde sagde heroppe for et øjeblik siden.

Vi må begynde med at fastslå, at det, vi behandler her, er et diminutivt miniatureforslag, som er meget, meget let overskueligt. Derfor er det ynkeligt, at ministeren og de to altdominerende regeringspartier faktisk ikke har andet at sige end det gamle »En dag, da Satan fik i sind, at intet måtte ske, så satte han i verden ind den første komité.« Det ligger i udvalg, så kan vi andre ikke finde ud af det. Vel kan vi så.

Det er også skrupforkert, når ministeren tror, at der er stor forskel på Landsskatteretten og Ligningsrådet. Som en mand med 41 års erfaring i jævnlige fremmøder for Landsskatteretten, som pioneren i den retsvidenskabelige diskussion om emnet, som 9-årigt ligningsrådsmedlem kan jeg sige, at det er ét fedt alt sammen. Der er ikke spor forskel i praksis. Det er noget, der sammenvævet varetager de samme

interesser, Landsskatteret og Ligningsråd, og derfor kan de fuldstændig behandles under ét.

Det var måske en god og sund intention oprindeligt, at ministeren skulle finde rigets bedste mænd, de tavse i riget, som havde den store skatteretlige indsigt, og udpege dem, men det er ikke sådan, det er blevet brugt. Det er blevet brugt til, at man har valgt den ethundredtusindedel af befolkningen, som har gjort den siddende minister nogle politiske tjenester. Den ene hånd vasker den anden, og man har simpelt hen udnævnt sine politiske bonkammerater. Det er det, denne bestemmelse er blevet brugt til, og det er småkorruption, vi skal til livs her som på de titusindvis af andre områder, hvor den trives i dansk administration.

Derfor er SF's forslag med hensyn til det væsentlige særdeles fortjenstfuldt. Vi skal afskaffe de seks politiske ben, den siddende minister uddeler til sine vandbærere og mappebærere. De skal væk, de stillinger. Det var det, fru Aase Olesen kaldte den ene del af forslaget, og dér er vi altså fuldstændig enige med De Radikale.

Det, fru Aase Olesen kaldte den anden del af forslaget, hvordan man skal besætte de ledigblevne seks stillinger, kan man selvfølgelig altid diskutere på den ene eller på den anden eller på den femte måde, og det er ærligt talt ikke så væsentligt for os. Hvis det stod til Fremskridtspartiet og vi havde et lille nul efter vore ni mandater, så vi havde haft 90 mandater, så havde vi afskaffet alle seks stillinger og sparet staten for de seks honorarer.

Det vil vi da meget gerne se om der kunne blive flertal for, men bare vi i hvert tilfælde får det væk fra ministeren, så vi får en lidt større renlinethed ind i dansk skatteadministration. Det vil være en snavset affære, også selv om dette lille miniatureforslag bliver vedtaget, men det vil være en lidt mindre beskidt snavsetøjsbutik, som ministeren lige har tiltrådt sin chefstilling for.

Glønborg (KRF):

Lovforslaget, som er fremsat af medlemmer af SF, bærer en parentes under overskriften, hvor hovedordet er demokratisering. Jeg vil tillade mig at sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det kan kaldes demokratisering, om det er en korrekt overskrift eller etiket at sætte på dette.